

The Moon considered as a planet, a word, and a satellite

5.000 €

Autor	**James Nasmyth**
Any	**1874**
Idioma del llibre	**Anglès**
Estat	**Bo**

Astronomia general · Atles i cartes celestes

DESCRIPCIÓ

PRIMERA EDICIÓ IMPRESA l'any 1874, 23 làmines tipus Woodbury, 1 làmina cromolitografiada, frontispici heliografiat marginat, nombroses il·lustracions de text, tela blava original de l'editor, vinyeta daurada a la part superior, lleugerament fregada, llom una mica descolorit, cantonades fregades, 4t, Londres, John Murray, 1874. Aquesta obra escassa és més notable per les seves fotografies de la superfície de la lluna. Això ho va aconseguir l'astrònom escocès James Nasmyth, esbossant la superfície muntanyosa i plena de cràters de la lluna a partir d'observacions que va fer durant més de trenta anys. Després va construir models de guix basats en els dibuixos i els va fotografiar sobre fons negres amb llum rasant, per "produir les representacions més fidels de l'original". La tècnica de Nasmyth va eludir les limitacions tècniques de la fotografia astronòmica per aconseguir el detall que requeria. Probablement va adoptar el mètode del seu pare, un conegut pintor de paisatges escocès que utilitzava models de guix com a estudis per a les seves pintures. El llibre va ser un dels primers a ser il·lustrat amb impressions fotomecàniques, que van ser lloades per un dels crítics contemporanis del llibre com una de les "representacions més verídiques i sorprenents d'objectes naturals" mai trobades per un estudiant de ciències. Les tres primeres edicions inclouen una varietat de processos, com ara gravat, fotogravat, heliotip, litografia, cromolitografia i quatre variacions diferents del tipus Woodbury. És probable que les dues primeres edicions, publicades simultàniament, fossin en part experiments sobre quin mètode de reproducció era el millor. Sembla que es va considerar el tipus Woodbury, ja que la tercera edició està composta completament per tipus Woodbury. The Moon també inclou nombrosos exemples dels tipus de diagrames esquemàtics que s'utilitzaven més habitualment per il·lustrar textos científics. Aquests gravats tracen trajectòries astrals, descriuen seccions transversals hipotètiques de les capes subterrànies del planeta i revelen els mecanismes pels quals Nasmyth i Carpenter creien que els volcans antics devien haver modelat la superfície lunar. La combinació de diferents tipus d'imatges i tecnologies de reproducció del llibre li va permetre transmetre informació més extensa i variada, alhora que reforçava les seves afirmacions de "veracitat" científica. Els diagrames, els dibuixos d'esquema i les il·lustracions fotomecàniques permeten a l'espectador sondejar les profunditats de la lluna i escalar les seves altures, examinar-la de prop i també traçar el seu recorregut a través del cosmos.